

HISTÒRIA MODERNA DEL MAR

CAPÍTOL 1: Dels orígens del bloc i l'Esplai en sí mateix

D'aquest espai en diem *el bloc*. És una expressió que ens arriba d'aigües molt llunyanes i prové de blog, que és una contracció de web-log, és a dir, *Quadern de bord de la Xarxa*. Potser ja sabeu que gràcies al Monstre Sauren es van trencar les barreres que separaven els quatre mars i que des de la creació de les noves cartes de navegació, *la Xarxa* és el nom que rep aquest nou conjunt marítim. Des de llavors, moltes coses han canviat i no és d'estranyar que s'estengués l'ús dels blogs, per deixar constància d'aquests canvis i sobretot per preservar les realitats i vivències de cada indret.

Nosaltres tenim el nostre propi bloc, sota les aigües del nostre regne, com un tresor que cal mantenir viu i alhora apartat. En el nostre bloc, com en tota la resta, en la *Pàgina d'inici* hi anem anotant tot de coses que tenen a veure amb l'Esplai Natzalet, de manera que en primer lloc sempre tindrem l'últim que s'ha escrit, com en els quaderns de bord tradicionals.

Hi ha un conjunt d'illes, repartides pels quatre mars, que des de fa molts anys es van unir en una idea conjunta. Quan van caure les barreres que separaven els quatre mars, també es van obrir els lligams amb els 5 continents de la Terra. Els continentals no en van ser conscients, però moltes de les illes que fins llavors havíem estat aïllades, vam voler conèixer la gent dels continents i no ens va agradar massa el que hi vam trobar. No perquè fossin mala gent, tot i que tampoc són uns santets, senzillament perquè no coneixien la màgia. I la veritat, això diu molt. Més que res perquè això significa que els manca molta imaginació, sentit de l'humor i l'autèntic sentit del poder, que resulta essencial per la màgia.

Però, ah! la canalla continental... Això ja és una altra cosa! La màgia els queda lluny, oi tant! Però no pas tant com als adults. I si més no, són més divertits i imaginatius. Així que, tota una colla d'illes vam decidir que cada una apadrinaria un esplai. Un esplai és un lloc on nens i nenes es troben per jugar, fer amics i descobrir els tresors de la vida. I a nosaltres ens va agradar molt aquesta idea. D'aquí neix el Concili de Cececececece, que és diu així perquè el seu primer Capità Suprem era tartamut i va ser incapaç de passar de la "ce" de concili. Ja sé què penseu: llavors s'hauria de dir kjh-kjh-kjk-khjkk-kh! Però vam decidir que aquest no era un nom massa apropiat. El cas és que en el Concili de Cececececece, es va decidir per unanimitat que cada illa de les que "firmaven" vetllaria per un esplai i que, en la mesura del possible, apropiaria la màgia als nens i nenes que en formessin part. De fet, per ser fidels a la Història, haig de dir que no calia firmar cap paper, només calia cridar Ceeeeeeeeee, que en català es pronuncia "seeeeeeeee", i vol dir sí.

L'Esplai Natzalet és el nostre esplai, és el que ens va tocar al sorteig i per això l'apadrinem. Alhora és una curiositat del Regne de Murdündrain, sabeu per què? Doncs perquè és la única cosa que aconseguí posar-nos a tots, a TOTS, d'acord. Tant és així que des que vam iniciar aquesta aventura va néixer al Regne de Murdündrain, un esperit anomenat *l'Esplai en sí mateix*. Bé, com que ens va semblar un nom ridícul li vam posar el mateix nom que el centre del qual n'és l'essència: l'Esplai Natzalet.

Mag Fistandàtilus